

SFÂNȚA CRUCE - altarul mântuirii noastre -

Semnul Sfintei Cruci este prezent în toate locașurile de închinare încă din primele veacuri creștine. Cu acest semn orice creștin se însemna în fiecare zi din viața sa, așa cum o facem și noi astăzi, lucru firesc pentru că însăși Sfânta Scriptură arată importanța Sfintei Cruci în iconomia mântuirii.

Sfântul Apostol Pavel scrie către Galateni: „Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume!” (Galateni 6,14). În aceeași epistolă scrie: „O, galateni fără de minte, cine v-a ademenit pe voi, să nu vă încredeți adevărului, - pe voi, în ochii căroro a fost zugrăvit Iisus Hristos răstignit?” (Galateni 3,1).

Sfânta Cruce este Altarul pe care S-a jertfit Mântuitorul pentru mântuirea lumii: „S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2,8).

Trăirea adevărată a vieții creștine este, potrivit cuvintelor Sfântului Apostol Pavel, o permanentă răstignire: „M-am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. Și viața de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine” (Galateni 2,20), „Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele” (Galateni 5,24).

Pentru creștinul adevărat este în cinstea cea dintâi nu numai semnul Sfintei Cruci ci și cuvântul

Sfintei Cruci: „Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu” (I Corinteni 1,18); „Însă noi propovăduim pe Hristos cel răstignit: pentru iudei, sminteală; pentru neamuri, nebunie. Dar pentru cei chemați, și iudei și elini: pe Hristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu” (I Corinteni 1,23-24).

Cei care se leapădă de Sfânta Cruce fac asta din teama de a nu suferi prigoană sau din dorința de a câștiga cele materiale în schimbul lepădării de Sfânta Cruce. Pentru ei credința este, cum scrie Sfântul Apostol Pavel, „un mijloc de câștig” (I Timotei 6,5).

Când va veni Fiul Omului, Domnul nostru Iisus Hristos, întru slavă să judece lumea la sfârșitul veacurilor, atunci se va arăta pe cer „semnul Fiului Omului” (Matei 24,30), semn care nu este altul decât Sfânta Cruce.

Semnul Sfintei Cruci ne aduce aminte de răstignirea Fiului Omului pentru mântuirea noastră și ne îndeamnă la răstignirea, jertfirea noastră personală, lepădarea de sine și de pătimiri, cum ne învață însuși Mântuitorul prin cuvintele: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Matei 16,24).

Sfânta Cruce este, cum spune cântarea de la Slujba Sfântului Maslu, „armă asupra diavolului”... De aceea ne și însemnăm cu ea la tot pasul și o purtăm permanent la piepturile noastre. De aceea străjuiește pe turlele sfintelor biserici, pe sfintele veșminte și odoare liturgice și ne întâmpină la răspântii de drumuri.

Numai acolo unde este prezentă și se cinstește Sfânta Cruce este și trăirea jertfelnică a celui care vrea să urmeze pe Hristos, adică creștinul adevărat.

† PIMEN

Pimen

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților